

Zadeva: Amandmaji k Odloku o pravilih cestnega prometa v Mestni občini Kranj – druga obravnava

1. Amandma k 3. členu

Črta se 3. odstavek 3. člena odloka.

Obrazložitev:

Določilo 3. odstavka 3. člena odloka določa, da omejitve prometa nad določeno največjo dovoljeno maso, osno obremenitvijo ne veljajo med drugim za vozila, s katerimi se izvajajo gospodarske javne službe. Argument občine, da so izvajalci gospodarskih družb (npr. Komunala) dolžni opravljati svoje naloge tudi v centru mesta in v ta namen potrebujejo dostop za težja vozila, je sicer utemeljen, toda povsem enako velja npr. za lastnika, ki obnavlja svojo nepremičnino. In vendar bo v takšnem primeru lastnik moral od občine pridobiti posebno dovoljenje, katerega izdajo lahko občina tudi odkloni (2. odstavek 3. člena odloka). Ni utemeljenega razloga, da bi za izvajalce občinskih služb veljala drugačna pravila kot za vse ostale.

2. Amandma k 16. členu

Črta se druga alineja 1. odstavka 16. člena odloka.

Obrazložitev:

Določilo 1. odstavka 16. člena odloka določa, da lahko dovolilnico pridobi samo stanovalec, ki poleg drugih pogojev izpolnjuje tudi pogoj lastništva oziroma najema stanovanjske enote, v kateri prebiva. Veliko je stanovalcev, ki imajo prijavljeno stalno ali začasno prebivališče v stanovanjskih enotah, ki jih imajo v brezplačni uporabi in niso niti lastniki niti najemniki (npr. lastniki hiše so njihovi starši, ki pa v hiši ne živijo in nimajo prijavljenega prebivališča). V takšnih primerih stanovalci pod nobenim pogojem ne morejo pridobiti dovolilnice, kar je nepravilno. Tudi sicer je dodatni pogoj nesmiseln, saj zgolj stimulira sklepanje fiktivnih najemnih pogodb in povečuje obseg administrativnega dela upravnega organa, ob tem pa v ničemer ne preprečuje špekulativnih prijav.

3. Amandma k 17. členu in 63. členu

Črta se 2. odstavek 17. člena odloka.

Tretji odstavek 17. člena odloka se spremeni tako, da se glasi:

»Če se parkirna dovolilnica na podlagi odločbe o pravici do uporabe parkirnega mesta izda med letom, se taksa plača sorazmerno po mesecih glede na obdobje uporabe parkirne dovolilnice v koledarskem letu.«

Črta se 2. odstavek 63. člena odloka.

Obrazložitev:

V nasprotju z zagotovili župana, ki so bila dana na seji mestnega sveta 22.2.2017 (dobesedni zapis seje št. 900-4/2017-(52/04) z dne 22.2.2017, str. 30), da dovolilnice za parkiranje ne bo treba pridobivati vsako leto znova, odlok tega ne zagotavlja. Za obstoječe upravičence predvideva preverjanje upravičenosti (brez plačila takse po zakonu o upravnih taksah), toda tako izdane (nove) dovolilnice bodo skladno z 2. odstavkom 63. člena veljale le do 31.1.2019, potem pa bo treba vedno znova vsako leto zaprositi za novo dovolilnico (17. člen odloka). Gre za umetno ustvarjanje velike administrativne obremenitve tako stanovalcev kot tudi občinske uprave, ki bo povzročala visoke administrativne stroške, te pa bodo na koncu spet morali nositi stanovalci. Vsaj v primeru stanovalcev s stalnim prebivališčem je časovno omejevanje veljavnosti dovolilnice na eno leto občutno pretirano; za preverjanje upravičenosti do parkirne dovolilnice zadošča periodično preverjanje.

4. Amandma k 23. členu

Črtata se 1. in 2. odstavek 23. člena odloka.

Obrazložitev:

Določili 1. in 2. odstavka 23. člena odloka določata, da morajo dostavljavci, serviserji... plačati dovolilnico za dostavo. Plačljivost dovolilnic za dostavo je nesprejemljiva, saj to pomeni višjo ceno storitev za stanovalce in poslovne subjekte v mestnem jedru, kar je diskriminatorno v primerjavi z drugimi občani in poslovnimi subjekti v Kranju. Ker vsi dostavljavci in serviserji takšne dovolilnice ne bodo imeli, to posredno vodi tudi v omejevanje svobode izbire izvajalca in nastanek monopola peščice izvajalcev, ki bodo temu primerno dvignili cene.

5. Amandma k 35. členu

Drugi odstavek 35. člena odloka se spremeni tako, da se doda stavek:

»Pravico do brezplačnega omejenega števila vstopov v območje za pešce v skladu z odredbo sveta MOK imajo tudi lastniki in najemniki poslovnih enot v območju za pešce.«

Obrazložitev:

Določilo 2. odstavka 35. člena odloka predvideva, da imajo lastniki ali najemniki stanovanjske enote v območju za pešce, ki imajo tam prijavljeno stalno ali začasno prebivališče, za nujne servisne storitve pravico do brezplačnega omejenega števila vstopov v območje za pešce. Določilo neutemeljeno diskriminira lastnike in najemnike poslovnih prostorov, saj imajo tudi ti lahko potrebo po nujnih servisnih storitvah.

6. Amandma k 38. členu

Drugi odstavek 38. člena odloka naj se spremeni tako, da se glasi:

»Dostava v območju za pešce s popolno prepovedjo motornega prometa je dovoljena tudi izven dostavnega časa skladno z vsebino odločbe o pravici do uporabe dostavnega mesta in dovolilnice za dostavo, in sicer za čas, potreben za razložitev ali naložitev tovora oziroma blaga, ki se dostavlja, ter vstopa in izstopa potnikov, vendar ne več kot 30 minut.«

Četrti odstavek 38. člena odloka se spremeni tako:

da se besedi »prejšnjega odstavka« nadomestita z besedama »prejšnjih odstavkov«.

Obrazložitev:

Ustavljanje vozil po 10. uri za čas, potreben za razložitev/naložitev tovora in vstop/izstop potnikov v neposredni bližini naslova stanovanja oziroma poslovnega prostora, ki se nahaja v območju popolne prepovedi prometa, v odloku ni zapisana, čeprav gre za zagotavljanje minimalne potrebne dostopnosti do zasebne lastnine. Šesti amandma župana k 34. členu pričujočega odloka (dopis župana št. 007-2/2017-3-(46/09) z dne 13.4.2017) odpravlja to kršitev ustavne pravice do lastnine, vendar le za stanovalce, ki so upravičeni do parkirne dovolilnice (16. člen odloka), ne pa tudi za stanovalce, ki so upravičeni do prevoznice (to so stanovalci, ki so lastniki oziroma najemniki garaž ter parkirnih prostorov – 40. člen odloka; pri slednjih se problem pojavi predvsem v primerih, ko ima stanovalec garažo oziroma parkirni prostor na drugi lokaciji in ne na naslovu svojega domovanja). Prav tako ta osnovna pravica ni zagotovljena nosilcem poslovnih dejavnosti, čeprav gre tudi v tem primeru za zagotavljanje minimalnega potrebnega dostopa do zasebne lastnine oziroma lastnega podjetja, s katerim se nosilci poslovne dejavnosti in njihovi zaposleni preživljajo. Razlikovanje med različnimi kategorijami stanovalcev ter med stanovalci in poslovnimi subjekti je diskriminatorno, saj gre v obeh primerih za uresničevanje iz ustavno varovane lastninske pravice izhajajočega upravičenja uporabe javne površine za neoviran dostop do doma oziroma poslovnega prostora.